

24.6.2010

СЪОБЩЕНИЕ ЗА ЧЛЕНОВЕТЕ НА ЕП

Относно: Петиция 0006/2010, внесена от Мика Оллила, с финландско гражданство, относно лихвените проценти върху забавени плащания при внос на превозно средство във Финландия

1. Резюме на петицията

Вносителят на петицията се оплаква, че финландската държава прилага лихвен процент от 9% върху забавени плащания при внос на превозно средство. Лихвеният процент доста надвишава онзи, който се прилага за текущи банкови транзакции и, според вносителя на петицията, има за цел да предотврати вноса на превозни средства от други държави-членки, което представлява пречка за свободното движение на стоки в ЕС.

2. Допустимост

Обявена за допустима на 19 април 2010 г. Комисията е приканена да предостави сведения (член 202, параграф 6 от правилника).

3. Отговор от Комисията, получен на 24 юни 2010 г.

Финландската държава прилага лихвен процент от 0,5% върху неоснователно наложен данък на автомобил, който е внесен във Финландия. Този лихвен процент е много по-нисък от прилагания за текущи банкови транзакции. Вносителят се оплаква, че ниският лихвен процент има за цел да попречи на вноса на автомобили от други държави-членки и по този начин представлява пречка за свободното движение на стоки в ЕС.

Според установената практика на Съда всяко лице има право на възстановяване на таксите, наложени от дадена държава-членка в нарушение на разпоредбите на ЕС. Това право е следствие и допълнение на правата, предоставени на отделните лица от разпоредбите на законодателството на ЕС съгласно тълкуванието на Съда.

Следователно, по принцип, въпросната държава-членка следва да възстанови таксите, наложени в нарушение на законодателството на ЕС.¹

Но от прецедентното право на Съда също така следва, че при липсата на правила на ЕС относно възстановяването на неправомерно наложени национални такси, вътрешната съдебна система на всяка държава-членка определя компетентните съдилища и трибунали, както и подробните процедурни правила, които регулират действията за гарантиране на правата на отделните граждани, произтичащи от законодателството на ЕС. Съдът също така е постановил, че националните правила не трябва да бъдат по-неблагоприятни в сравнение с правилата, уреждащи сходни дела по вътрешното право (принцип на еквивалентност) и следва да бъдат ефективни, т.е. не правят невъзможно или прекомерно трудно упражняването на правата, предоставени от правния ред на Съюза (принцип на ефективността).²

Съгласно сведенията, с които разполага Комисията, във въпросния случай няма доказателства за нарушение на двете гореспоменати условия. Поради това, ако даден гражданин не е удовлетворен от ситуацията, той може да се обърне към националните средства за компенсация – административни или съдебни.

¹ Вж. по-специално съединени дела C-192/95 до C-218/95 Comateb и др., параграф 20, съединени дела C-397/98 и C-410/98 Metallgesellschaft и др., параграф 84, дело C-62/00 Marks & Spencer, параграф 30 и дело C-147/01, Weber's Wine World, параграф 93.

² Вж. по-специално *Metallgesellschaft u др.*, параграф 85, дело C-255/00 *Grundig Italiana*, параграф 33, и *Weber's Wine World*, параграф 103.